

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panaszban hozott döntés
Ügyintéző:

V É G Z É S

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** képviseletében előterjesztett panaszja tárgyában – az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalás megállapításainak figyelembe vétele mellett – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontjára, a Ket. 30. § b) pontjára

a közigazgatási hatósági eljárást megszüntetem.

A végzéssel szemben közvetlen bírósági felülvizsgálatnak van helye a Ket. 100. § (1) bekezdés a) pontjára, a Ket. 100. § (2) bekezdésére, tekintettel a Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A kérelmet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért döntés közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A végzést kapja:

1. panaszos – képviselő útján –
2. Független Rendészeti Panasztestület
3. Rendőr-főkapitányság vezetője
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselőként Képviselő elektronikus úton a Panasztestülethez panaszt terjesztett elő, amelyben a rendőrség titoktartási kötelezettség megsértését kifogásolta. A jogi képviselő kérte, hogy a panaszt a Panasztestület vizsgálja ki.

A jogi képviselő álláspontja szerint a Rendőr-főkapitányság által *-n postai úton közjegyzőhöz előterjesztett ellentmondásban foglaltakra figyelemmel megsértette az Rtv. 21. §-ban előírt titoktartási kötelezettségét.

A panasz szerint *-n a jogi képviselő fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a Rendőr-főkapitányság és * egyetemleges kötelezettek ellen kártérítés iránt. A fizetési meghagyás *. számon került közjegyző által kibocsátásra. A Rendőr-főkapitányság a fizetési meghagyással szemben ellentmondást nyújtott be, amely tartalmazza, hogy a jogi képviselő és a panaszos ellen büntetőeljárás van folyamatban.

A jogi képviselő álláspontja szerint a Rendőr-főkapitányságnak nem volt alapos oka arra, hogy az általa kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárásban benyújtott ellentmondásban közölje azt, hogy a panaszos ellen nyomozás van folyamatban. A panaszos a fizetési meghagyásos eljárásban nem vett részt.

A jogi képviselő megítélése szerint a fizetési meghagyásos eljárásban a közjegyző a követelés jogalapját nem vizsgálja, ezért szükségtelen volt a Rendőr-főkapitányság részéről bármilyen tényelőadást tenni az ellentmondásban, azt elegendő lett volna polgári peres eljárásban előterjeszteni. A Rendőr-főkapitányság részére pedig a panaszos nem adott felmentést a titoktartási kötelezettség alól.

A jogi képviselő megjegyezte, hogy a panaszos gyanúsításának ténye ellen *-n tett panasz és több más panasz elbírálására – a panasz benyújtásának időpontjában – rendelkezésre álló 15 napos határidő már több mint egy hónapja eltelt.

A jogi képviselő álláspontja szerint a rendőrség a panaszosnak megsértette az Alaptörvény Szabadság és felelősség részének VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánélet és jóhírnév tiszteletben tartásához való alapvető jogát és a VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatai védelméhez való alapvető jogát a fizetési meghagyásos eljárásban.

A Panasztestület állásfoglalása tartalmazza, hogy az ügyben megkereséssel élt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban: adatvédelmi hatóság) az Rtv. 21. §-ban meghatározott titokfogalom értelmezése végett, amely alapján megállapítást nyert, hogy mivel a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény alapján a közjegyző a meghagyással érvényesített követelés jogalapját és az annak bizonyítására szolgáló tényeket érdemben nem vizsgálja, azon túlmenően, hogy a rendőrség a bünyügyi személyes adat továbbítására a konkrét ügyben nem rendelkezett jogalappal, adatkezelése nem felelt meg a célhoz kötött adatkezelés követelményének sem.

A Panasztestület állásfoglalásában – a jogi képviselő által rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján – kifejtette, hogy a rendőrség olyan adatokat közölt a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásában, amelyek a panaszossal szembeni büntetőeljárásra vonatkoznak. A

rendőrség, mivel a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásig nem került interakcióba az adatkezeléssel kapcsolatban a panaszossal, bizonyosan nem rendelkezhetett az adattovábbításhoz szükséges panaszosi hozzájáruló nyilatkozattal. Az adatvédelmi hatóság állásfoglalását a beadvány értékelésében irányadónak fogadta el.

Mindezekre figyelemmel a Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség a panaszosi felhatalmazás hiányában, a titoktartási kötelezettségét megszegve járt el akkor, amikor a fizetési meghagyásos eljárásban előterjesztett ellentmondásban a titokkörre tartozó adatokat továbbított, amely alapján sérült a panaszos magánélet és jóhírnév tiszteletben tartásához való alapvető joga és a személyes adatok védelméhez való alapvető joga.

II.

Az Országos Rendőr-főkapitányságon *-n indult közigazgatási hatósági eljárás alkalmával – a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – az alábbiakat állapítottam meg.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja, ba) alpontja alapján *„Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően az országos rendőrfőkapitány, bírálja el”.*

A hivatkozott jogszabályhely alapján a panaszos választása szerint fordulhat az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, vagy kérheti, hogy a Panasztestület vizsgálatát követően a panaszról az országos rendőrfőkapitány döntsön, amennyiben a panasz elbírálása nem tartozik más eljárás hatálya alá.

A titoktartás általános követelményét az Rtv. IV. fejezet 21. §-a határozza meg, miszerint *„A rendőr a birtokába került titkot köteles megtartani. A titoktartási kötelezettség alól törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezése, ennek hiányában magántitok esetében az érintett adhat felmentést”*, ugyanakkor az adatkezelés részletszabályait az Rtv. VIII. fejezete rögzíti.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdés szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja”.*

A (2) bekezdés értelmében *„Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak”.*

A Ptk. 2:43. § b), d) és e) pontja értelmében *„A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése; a becsület és a jóhírnév megsértése; a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése”.*

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés alapján *„Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti*

- a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
- c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;
- d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;
- e) azt, hogy a jogsértő vagy jogutódja a jogsértéssel elért vagyoni előnyt engedje át javára a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint”.

A (2) bekezdés szerint „Ha közigazgatási jogkörben eljáró személy sért személyiségi jogot, az (1) bekezdésben foglalt szankciókat a közhatalmi jogkört gyakorló jogi személlyel szemben kell érvényesíteni. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a szankciókat azzal a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szervvel szemben kell érvényesíteni, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik”.

A (3) bekezdés értelmében „Ha bírósági vagy ügyészségi jogkörben eljáró személy sért személyiségi jogot, az (1) bekezdésben foglalt szankciókat bírósági jogkörben eljáró személy esetén a bírósággal, ügyészségi jogkörben eljáró személy esetén a Legfőbb Ügyészséggel szemben kell érvényesíteni. Ha az eljáró bíróság nem jogi személy, az igényt azzal a bírósággal szemben kell érvényesíteni, amelynek elnöke a nem jogi személy bíróság bírái tekintetében az általános munkáltatói jogkört gyakorolja”.

A Ptk. 2:54. § (1) bekezdés alapján „A személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni”.

Jelen esetben megállapítható, hogy a jogi képviselő által fizetési meghagyásos eljárásban sérelmezett bűnügyi személyes adatok továbbításával összefüggő titoktartási kötelezettséget érintő személyiségi jogok megsértése tárgyában előterjesztett panaszbeadvány ugyan a titoktartási kötelezettség vonatkozásában beletartozik az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerinti panaszjog gyakorlásának körébe, azonban az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja értelmében e jog gyakorlására csak akkor van lehetőség, ha a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá.

Tekintettel arra, hogy a panasz konkrét tárgya fizetési meghagyásos eljárásban történő személyiségi jogok körébe tartozó bűnügyi személyes adatok védelméhez való jog megsértésére irányul, amely eljárásra a Ptk. fentebb hivatkozott rendelkezései az irányadóak, ezért az abban foglaltak megalapozottságának vizsgálatára hatáskörrel nem rendelkezem.

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja szerint „A hatóság az eljárást megszünteti, ha a 30. § alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására”.

A Ket. 30. § b) pontja alapján „A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha a hatóságnak nincs hatásköre vagy nem illetékes, és a kérelem áttételének nincs helye”.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a jogi képviselő jelen eljárásban történő panaszjoga érvényesítésének – a Panasztestület állásfoglalásának kialakítását követően – helye nincs, így a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdés b), valamint a Ket. 30. § b) pontjára, a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) bekezdés b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (2) bekezdésére

tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (továbbiakban: Pntv.) 3. § (1) bekezdése.

Végzésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 31. § (1) bekezdés a) pontja, 30. § b) pontja, 72. § (2) bekezdés, 98. § (3) bekezdés b) pontja, 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, (2) bekezdés, 109. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdés;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. § (7) bekezdés;
- a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:42. § (1), (2) bekezdés, 2:43. § b), d), e) pontja, 2:51. § (1), (2), (3) bekezdés, 2:54. § (1) bekezdés;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I. § (1) bekezdés, 397/J. § b) pontja.

Budapest, 2017. május 15.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**